

A. G. R. U.

IN EPARHIA MARAMUREȘULUI

Suplimentul Organului „Dumineca”

Administrația: Biroul AGRU-lui Sighet, Piața Unirii No. 25.

Apare deodată cu „Dumineca”.

Prețul 1 Leu împreună cu „Dumineca”.

Agristul în postul Crăciunului.

Suntem în postul Crăciunului. E timpul așteptării. E amintirea veacurilor, când omenirea cufundată în cea mai nepomenită imoralitate, și ca urmarea acesteia, în nefericire și mizerie insuportabilă, — indiferent că individul era bogat sau sărac, — toată lumea aștepta cu nerăbdare o schimbare spre bine.

Înzadar erau cele Zece porunci date de Dumnezeu lui Moise pe două table de piatră, înzadar prorociile, înzadar fixate sancțiunile contraveniențelor legilor dumnezeiești, înzadar toate relele, ca sancțiuni aplicate, omenirea se cufundă tot mai mult și mai adânc în mocirla păcatului.

Numai puțini erau aceia, cari de-a rândul veacurilor credeau că trebuie să vină, deci au trăit viață subordonată acelor legi, au răbdat și suferit toate și așteptau cu resemnare venirea Mântuitorului promis. Acești puțini și aleși proroci însă înzadar se tânguiau, înzadar proceau, că mulțimea nu le dă-

dea crezământ, nu-i asculta și nu le urma. Mântuitorul totuși a venit, pentru că era promis, iar: „ai săi, pe Dânsul nu l-au cunoscut.”

Postul Crăciunului ne amintește acele veacuri și e imposibil să nu ne aducem aminte de așteptarea, nerăbdarea, suferința și speranța neamurilor întregi din cursul secolelor trecute, acum când destrăbălarea, imoralitatea, sălbătecia oamenilor de azi, par'că a întrecut deja cele de demult. Sau doară am fi uitat grozăviile războiului trecut? Ori doară nu suferă și azi atât bogatul cât și săracul și oare nu cetim zilnic despre pregătirile infernale pentru un război și mai groaznic, cași cum era acel abea trecut?

Deci dacă postul Crăciunului ne amintește suferințele veacurilor trecute și așteptarea venirii Răscumpărătorului, oare să nu ne asigure și nouă și celor viitori asemenea venirea a doua a aceluiași Mântuitor din aceasta vale a plângerilor?

Şi oare dacă s'au împlinit prorociile lui Moise, când chiar acele Zece porunci sunt încă şi azi temelia posibilităţii de trai paşnic între oamenii cu bună voină, când prorociile lui Avram, David, Isaia, Ezechiel, ba mai mult chiar şi Naşterea — deci prima venire a Domnului — sunt fapte împlinite, oare numai făgăduinţele dumnezeescului Fiu să nu se îplinească?

Doar e un articol principal al Credeului, alor 400 milioane de creştini — numai catolici, — cari cred că: „iarăşi va să vie cu mărire să judece vii şi morţii, a căruia împărăţie nu va avea sfârşit.“

Şi oare îl aşteptăm noi pre El cu aceeaş nerăbdare, cu aceeaş frică sfântă, cu aceeaş iubire şi dor, cu care L-au aşteptat pre El cei puşini dar aleşi ai veacurilor de demult?

Oare nu şi nouă sunt spuse cuvintele Mântuitorului când zice: „ridicaţi capetele voastre, căci se apropie răscumpărarea voastră.“ (Luca 21, 28)

Suntem în postul aşteptării, în postul Crăciunului, pentru a putea sărbători cu toată cuviinţa aniversarea a 1934-lea a Naşterii Aceluia, care a fost propovăduit cu veacuri înainte şi a Căruia prima venire, evreii o aşteaptă încă şi azi cu nerăbdare, chiar ei, cari pre El nu L-au cunoscut!

Noi Agriştii oare cum îl aşteptăm? Şi oare dacă ar sosi acuma: „venind pe norii cerului, cu putere şi cu mărire multă“ (Mat. 24, 30) şi dacă acuma ar „pune oile deadreapta, iară caprele deastânga“ (Mat. 25, 35) ar trebui oare să ascultăm cuvintele: „duceţi-vă dela mine blăstămaţilor în focul cel de veci,

care e gătit deavolului şi îngerilor lui. Căci am flămâzît şi nu mi-aţi dat să mînc, însetoşat-am şi nu mi-aţi dat să beau, străin am fost şi nu m'aţi primit, gol şi nu m'aţi îmbrăcat.“ (Mat. 25, 41-43)

Numai prin pocăinţă, prin cercetarea Mântuitorului de faţă în Sf. Euharistie şi prin milostenii făcute barem în ajunul sărbătoarei iubirei vom putea ajunge la dreapta Lui şi auzi cuvintele: „veniţi binecuvîntaţii părintelui meu de moşteniţi împărăţia, care e gătită vouă dela întemeierea lumii.“ (Mat. 25, 38)

Să fim Agrişti adevăraţi barem în postul Crăciunului!

Ziua de 6 Decembrie — serbătoarea sf. Nicolae — anul acesta devine de o momentozitate mare pentru Agru. Un ordin circular al Excelenţei Sale *Dr. Alexandru Rusu* impune ziua aceasta ca ziua Agrului. Ordinul circular se ocupă în rândul întâi cu partea principală, cu cea sufletească. Recomandă pentru ziua aceasta mărturisire şi cuminicare în masă şi altele. Acest ordin este binevenit, căci este imposibil, ca Agru să înainteze, dacă membrii lui nu se silesc la o viaţă mai bună. Acesta este motivul pentru care ar trebui să se impună membrilor Agrului unele obligaţii pioase.

Ordinul circular apoi se ocupă şi de partea materială a Agrului, căci fără mijloace materiale înaintarea este anevoioasă. Cum spiritul de jertfă trebuie să fie timbrul Agristului, toţi Agriştii cu drag suflet trebuie să dea avutul lor pentru scopurile Agrului mijloacele căruia sunt reduse în urma lipsei taxelor de membru.

Să facem din ziua de 6 Decembrie adevărată sărbătoare. Să ne îndreptăm şi să dăm cât vom putea, pentru scopurile Agrului.

